

[J. S. Foget.]

vi er ikke enige i Dækningsreglerne, idet vi i Overensstemmelse med, hvad andre Oppositionsordførere tidligere har sagt, mener, at Staten maa have Pligt til at overtage disse Udgifter. Der dynges Udgift efter Udgift paa Kommunerne, enten direkte eller gennem Refusions- og Udligningsfonden, men dette kan de svage Kommuner ikke fortsat bære. Jeg maa derfor henstille, enten at Staten overtager alle de Udgifter, der foraarsages ved den foreslaaede Lov, eller at man i alle Tilfælde undtager Opholdskommunen fra dens Andel i disse.

I adskillige Kommuner er man meget ilde stedt ved disse ekstraordinære Indkaldelser. Jeg kan nævne en mig bekendt Landmand, som har to hjemmeværende Sønner og en Karl, som alle er indkaldt, hvorved han er berøvet hele sin Arbejds-kraft i Landbrugets Højsæson. Jeg er langtfra antimilitaristisk, men Betimeligheden af at gaa til saadanne Indkaldelser, som her er foretaget, staar mig ikke umiddelbart klart. Jeg kunde derfor ønske, at man i Anledning af dette Lovforslags Fremsettelse kom med en Begrundelse. Naar vi ved, at der pr. 1. Marts var 13 420 arbejdsledige Ikke-Forsørgere i Alderen 18—24 Aar, vilde det efter min Opfattelse have været nærliggende, om man fortrinsvis havde indkaldt saadanne arbejdsløse, for hvem man dog ikke ødelagde noget. Ved Indkaldelserne vil man afbryde manganen en ung Mands lige paabegyndte Karriere, ødelægge hans Forretning og fratage ham hans Plads, medens største Delen af de arbejdsløse stadig maa staa med Hænderne i Lommen og se til. Regeringen plejer at prale med sin Planøkonomi, men her er i alt Fald et Tilfælde, hvor der efter vor Opfattelse hverken er Tale om Plan eller Økonomi. Hvis man fortrinsvis havde indkaldt arbejdsløse, vilde man have gjort disse en Tjeneste ved at beskæftige dem, samtidig med at en Lov som den her foreslaaede ikke vilde blive anvendt i nogen videre Udstrækning.

Vi har altsaa i første Instans ikke hørt den mindste Begrundelse for Indkaldelserne. Vi billiger ikke Formen for dem, men naar Regeringen, som har Magten og dermed Ansvaret for disse Indkaldelser, er gaaet til et saa drastisk Skridt, vil vi ikke modsætte os, at man giver nogen Erstatning til dem, det gaar ud over. Vi maa imidlertid anbefale, at Staten alene eller sammen med Refusions- og Udligningsfonden bærer de hermed forbundne Udgifter.

Lange: Jeg vil gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Socialminister om et Punkt i Funktionærloven, som har Forbindelse med de Foranstaltninger, som det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa. Der staar i Funktionærlovens § 6:

„Funktionærens Fraværelse paa Grund af Indkaldelse til Efteraarsmanøvrer eller andre kortere Indkaldelser betragtes som lovligt Forfald for Funktionæren.“

Jeg ved, at man baade fra Organisationer og erhvervsdrivende har rettet Henvendelse til Socialministeriet for at faa en Forklaring paa, om den Indkaldelse, der nu finder Sted, falder ind under Betegnelsen „kortere Indkaldelser“, men at man i Ministeriet har henvist til, at Spørgsmaalet kunde indbringes for Domstolene. Jeg synes ikke, at dette er et rimeligt Svar. Det forekommer mig, at den højtærede Socialminister, som for forholdsvist kort Tid siden har gennemført Funktionærloven, ogsaa maa have haft en Mening med denne Bestemmelse, og at man derfor med Rette kan spørge, hvad den højtærede Socialminister lægger i § 6, om den tager Sigte paa et Forhold som det, det her drejer sig om. Jeg ved meget vel, at den højtærede Socialministers Forklarings Rigtighed maaske kunde blive bestridt, og at man saa kunde gaa til Domstolene for at faa Spørgsmaalet klarlagt, men jeg synes, det er helt urimeligt, at Socialministeriet paa Forhaand giver blankt op og siger, at man ikke er i Stand til at give nogen Forklaring paa, hvad Meningen er med en Bestemmelse, som man for kort Tid siden har faaet gennemført. Mit Parti mener, at Funktionærerne paa en eller anden Maade skal holdes skadesløse for det Tab, der her paaføres dem, men vi mener paa den anden Side, at det vilde være urimeligt, om den Byrde, som det vil blive, hvis Indkaldelsen skal vare i Maaneder, lægges over paa Principalerne. Dette er imidlertid et Spørgsmaal, som man kunde komme tilbage til, naar man fik Klarhed over, hvad Meningen er med den omtalte Bestemmelse, og jeg afventer derfor den højtærede Socialministers Udtalelse om dette Spørgsmaal.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke for den velvillige Modtagelse, som Lovforslaget har faaet. Det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard) har Ret i, at der her foreslaas en Ændring af en Lovbestemmelse, som endnu ikke har været prøvet i Praksis, og det er ligeledes rigtigt, at det i sin Tid var Forudsætningen, at denne Bestemmelse skulde animere de unge til at sikre sig en højere